

לשונה את המצב החיולי להשתמש בתחבטת: "בכרי דקו
דרחמנו למה לך". באשונה היו אומרים שך הדרך דקו
של התחרות עם ההפשיים היא הדרך היחידה לחסות הרת
יבטן התחבטת. עיי המלחמה בשנים התמת, ובזכות
שענו "אז סחוק, ואולם כשראו שענו בחשבוני, אי כשוכחו
שאי אפשר כבר להקטע את האחרים, כשראו איז אפשר
לעבור חסר חשון מעני עשההוה, עשההוה עשההוה עשההוה
הבטן אינו מביא תועלת לרת, אלא אורבא פוחח פוחח
התבה. לפני הורסים ההפשיים אל חוני יהודה החרית
והגברת קרנות לאומיות מסיעות ביו עוברי עבירה
לכאילו סידור איתנם אלילי הכשרה ודקדוק והתקבר
אל חיל והפעמים בארצנו... אז לשאנים יכילום לעשות
לכך זה הסחר מבני סחחילים, כשברו צבי בשעתה, לתח
לזה חסר סחחיות וסידור של, ככשר דרחמני, סידור
סכר סחחיות נורא ואיום, סידור כשר שליווי הקבוצות
ככר יוסיק, ושדור השבת ככר עובר ככר כל נבול,
החלת שלמות בקבוצות קחק קחיי קיסות בלי שובים
בלי התבסס בלי וכלי... אלז שני הוא ככר דרחמנו
הדרך היחידה לבטן הקחק, ההשקן "לשעת היחידה
ככר איתר דרחמנו והסכנתו... ואולם אני שאין
נינו עסק כנסחחיות דרנים כפי מה שענינו רואות, וכפי
התחרות מחיבת אחת, רואים שיש כאן בשעת האחר
דרך יחידה אל לבטן הארץ היא החרסה לחורבנו, לא
קרב אורבא, כפי דרחמני... יענינו רואות וכלה...
הקץ לסכנתה. הקחק גם לשליוותו, קל דקו לעכל
שדור שנים של קחית וחרבת מסוכנת מאשר שעת אחת
של כשון קחית איז יאוש, קחית לחמש שנים עשנו
ענינו ארץ ישראל, ענינו המשרד וקבטת את התחרותה של
ענינו שראינו בהם את הניצחון היחידה למצב, ראינו את
שלמת יחידה החרס וסכנת מסוכנת מעת למצב
קופות את ארצנו מרן ועד כאר שראינו את הכוונם
אשיתיים שוככים בחק אורשיתם ככלי אי רואים את
שדור ואין שומעת את הנדא, אבל התחבטת כחוקר,
שענו עוררנו והשתדלנו הסוד לחזר את המצב לפני בני
וקינו ששים תתעורר החרות החרות כעד בני
לצב התחיל בפעולות חיוביות, כל שנת הקורב והסכנה
אז עתה אלז הלאינו ילדי יאוש הכינו חקור כחורב
כעם שחורבן חק והחרות בארץ אי אפשר לו להקשים
ענינו בה כפי כן גם נאלח סידור הפריצים חלה
ענינו חלה חקור, את התעוררות החרות החרית

העולמה ושחזרו את תעוררת ותפקידה, והתחפר לעבודת קדושה של בן הארץ. במוסד הינו שהעבודות זו בוא תבוא ומשעמלה שוב לא תרד ותלך הלך והתפתח, בעזרת גרילי עמנו העוסקים בערכי צבור באמנות, והתקפה הזאת עוידה את רוחנו והפיתח בין רוח חיים ואומץ, ומה הזאת ידחי חיים, אמנו: תסיר, שפעולותיה החוביות של אני התחוללה באמצע ופופובות הרדיות אציות בערי ישראל לפנים מבניה צלעו.

ואמנם בארצנו כן קבלה ותקפה כון תגדל לנו ראשית עבודתה של אני בארצנו כלפני שנים.

(המשך יבא איה)

י. מ.

מברא

מחלקת

ב.

מאונן הוא אותו חרדי כלתי תלוי שפאס פרסם אחד מראשי המכביני את השליחה שבערב: בין אותו הרב בין אותו המוסר: אי שפאס של הרב. לנאצה בקי החרדים...

ואני שפאס:

— האפשר הי' להם להחרים לרוב ד' אחרת? — כן חרד דבר ד' ולא הוא. רואה בחברה המוסר הזאת שחכמות וצלמים של המתינים הקדמונים כמון הביה ושני שבתהגו תגדיר מרשעית חכרית תהיה את משחק הכבוד חצר בית ד' ובני ישראל פרעו את פרצו מוסר ותגבילו תכליתיו הוונים, גם הכהנים ענו: את עבודת ד' בבית מקדש ונודר: כלבשל המשחק האחר הזה. ואם המה המסאים מרשעית שפאס: ד' ראשון עי ישראל צרה אשר כמות לא ידחה, והעמידו את העם בארצו בפנינו שטר שרד, בפני המה מות על כל אשר יהיו. דשסר את השבת, לסלל את הולא לשפאס נפשו בכשר חזיר וזמיות וזרר במצות כלל הארץ נשפחה ותעקבה נחרסה נחרבה וחושפה שנים על גנים במותם המסוקים האחרים המסאים האלה ואם ירדו כל אלה יוצא רב בישראל וסכרית את תכלית המסוקים מחריבים האלה, אשר אין כמותם למרעם ומשחתים וישראל בכל דברי ימינו בשם דבר, בקפדיות, אך אפשר לאחרים שלא ינו כלבם ושלא יעלמו דברים, אשר יאנו כבוד לאותו רב?

אש, השבת תגביר ותעלה, נאנח את החרדי ואין ש על כל כמות את הלהבה הבורח!

בגוה: שבעות ההזרות, אם נגלה מחלקת בין נכנס על כל דבר הלהב, את מנה את לקרב אם לרקק

יצאו הדיבנים לפני גדולי ישראל הנאמנים עם ד' יצאו
 יצירתו ואחריו רבים להפסד. ובגדודו דרין יבסח נא אותו
 הרב אל היראות עד גורל הוא שער לבו חרב דבר ר' אשר
 חרב את משקו יין הוא לבוט בקלעו גם בימות החולק את
 כי ישעלה את שפתיו הכפחות לעורר כסדרים והוצאות
 את כי שוכרי עריו שריו רבר שבקדשו! וכן איומו
 מחוקק במחלקת אל לא מי שנוצא כננר כל גדולי ישראל
 נאמנים עם ד' והררים והררים. כרתה ישראל ולשונם
 נאצרו ו
 כנוגע כנניו זה רבר שבקדושה, כרתה אותו רב את
 משקו המהיר-לב הזה לבית ישראל לפי דברי המכבי,
 רב באה הכחשה עד היום שפי אותו הרב לא שפי ולא
 שפי כהנא, גם אלה שיוצא נתנו על כבדו וכניניהם אותו.
 המהיר-לב המנוגע בלתי תלוי לא אסרו אלא השעה שסבסבם
 יין כאן, רברו חלל את אמת, שאלו הרב חור כי סתם
 שכתב במאמריו, שההעמדות מעלה השכינה כמו שריו
 תלמים של זה המלך עד מהרה שכלל היותו אין זה אלא
 שחוק. לא חוללת את דבר שבקדושה כמו שאסר המכבי
 שכתב שדבר כזה אינו עלול לקדש, מדוע לא יצא הרב
 הנוצח בהכחשה ברורה וסמכות לשכך דעת הקהל החרדי אשר
 ידועו לשמע התלפין והמפורסד הללו הן הן הקהל החרדי
 רבני להקשים את מערת דברו הרב לקשריו ותקבלם
 ראש כנונה? האין הוסיף אותו החוקק במחלקת?
 נבונה נבונה ידבר אותו חרדי בשם רבו אשר יקרא
 לחברת המכבים, בשם, אחינו מעניני בני קדש, מחללי
 שבת ומחללי כל קדש! ואשר יבוע מחארתו נגד אלה שכידם
 נבנות אמונם. ואשר יבוע חפצו שהשנים מחארתו בכל
 שבת ישראל וכו' וכו'
 ואי אופה כל הדיבנים הללו? מדוע זה
 שאין ריקא נכחחתם-של איתו חרד המהיר-לב? מדוע זה
 כי לראותם מאז ועד היום ככל גדולי ישראל? מה נאמנים
 היום עם יפרי עתון אותו, עיובת עיפה שאין נתינים מעד
 עלי, ואחד מסתתר יצא להינתן התחבא, התחבא ככל
 החרדי חלל מעבר מה להחליקם בחוריו ארץ ישראל? מעבר
 מה ולתקשר קום? מה לתקשר כלפי אלה שלא היו הדיבנים
 מסתמא נקמן הדיבנים בחסר יתאם חסרם? מה נאמנים
 והרבי יאשר כלתי כמכרעד עד עתה חסרם? מה נאמנים?
 יוצרנו גמא - אם אפשרים האידנים, אחינו מרני
 בבני קדש מחללי שבת ומחללי כל קדש! איך אפשר לרב
 בישראל אשר ידבר החרדי חסר בנות משרה? וגם שיכבדו
 בני מח משרה אותו החרדי? ואיך אפשר לרב ולחברה
 כפי מה שחזקו כל הנוער החרדי הנעבדו למדור ולחברה

והוא זה כפי שמעיד אחד מראשי המכבים בשמו :
אצ המסתתר הזה להגות את הערבים באמרת אחד קרוש
המחלקת אמרה במשורה ומה יענה רבו על דברי רבנו
וזה בשערי תשובה שאם נמצא מי שהוא מחזיק על דרך
אז טוב מצד להחזק במחזקה כנגדו וכל מי שאינו עושה
כן עובר על לאו דלא עליו חסא והנה הרב הזה מודה
לפי דברי הרד"ק המסביר את שהתורה הזאת מחללת
את השבת ומחללת כל קדש ואין אפשר לו להבטח לעור
התורה והוא זה בסודו ובחזקתו : הריש מחזיק על דרך
לא טוב מזה מחללת שבת ומחללת כל קדש :

יאר

הנאום הצדיק האדמ"ר מבלו זוע"א
(הריב"ז — תרפ"ז)

הרב הנאום הצדיק ר' ישכר דוב רוקח ז"ל מבלו ה"י
אדמו"רי השנישן לשיטת המסורות הבדיות הראשון
והשלישי והי אבי וקנו הנתיב ר' שלום רוקח זוע"א
המלמד המגיד מסקנות (העדים דברי שלמה) שקבל
המסמך הגדול מפי שמואל ז"ל.

על ר' שלום ז"ל מסופרים גורות ונאות שונים על
הנמונים המפלאים שעבר בימי נעוריו בשל יסודיו ושעל
ידיהם ובה נלחזה האור את העולם כולו בצדקתו וידיד
הי בשם קדושים ואשרי הצדקת מלכה שחלל גדול
ממדתה היו נוקט על השבועה בשם, מכיו צדק.

לשפמ"ר בשנת הרי"א מלא את המסמך האחרון בנו
הנתיב ר' יהושע רוקח ז"ל שהי כוננו אחד הנוסחים
הגדולים בעד התפנית המחשבת לסודות קהלת הדורות
מיוחדות והוא עם הנאום הצדיק שהיה מספר ז"ל
אברהם קראקא וכן המסמך של שמואל הר"ר בנאציא
ונשאר כענין התוצאות המיוחדות של המסמך וזו
בשנת הריב"ז נולד לו בנו ר' ישכר דוב ובעונתו בן
שנים אחדות כבר נכחו לו עתידות מיוחדות יתרו כימי
חרפו בתפוסת כל העוסקים המפורסמים לגדול בתורה.

בשנת הריב"ז שלום עמיתו של אביו זוע"א הושיביו
על כסא האדמו"רות על מקומו של אביו, אף ש"ה ר"ק
הבן השני לאביו ואילו כל עברו כל אלפי הסידורים של
אביו.

הנתיב ר' ישכר דוב הי הכי משיג בין צדיקי
אדמו"רי דומן שערות אלפי הסידורים היו לו בניגוני
נפולן ששכססם צדיקא ופומא ואונגאר שחזרו לשם אליו
עמו בקבועות וז' הבנים ואדמו"רים מפורסמים כל צדו
העולם.

פרסום בר קנחה וישיבת כ"לו שוה"ה ידועה בשל
ב"מ"ס, כל אשר נשקף בהנהגה וחכרו לו האשכנזים
העליונים, כל אשר מהנה לו המנהגים בביתו, כל מי אשר
להתנעת את מותו מסירות מסחריו, יד' זה עני' א'
רב או איש פשוט, בין או עזר — נסע כולו שם
על החרוה ועל העקבותיו וכל כוונתו וקבל את המסקנא
האחרית הנתיב' וי' ישבר רוב לוי' וישיבה זו עלתה
רב ורוב ההכנסה היתה נאה סאלפי המפקדים
ויוסי' כל מי שנכנס אל הבית לשם כשהו קבלת
ברכת המורה המעשה הראשון אשר עליו לעשות
הוא הענין בענין קצמיתו על המסנה' בתן וברך
ההנהיגות השונות המעוררו בו משנ' תולד את
עצמו הציונית עד שם מחר' יום יום יד' נורא את
יו שנידור אליו מכל קצוי חבל שלא יוכלו חל'
קצבות או אפילו בארדה לתרעה זו' כל שבת כשקמה
בשבעה שורדם כל מי אשר הקרישו לרוב ברברי'
מוסר' חל' המסרים יד' את הקרישו שיעלבו
ז' הציונים והמחזיקים' אתר יאחד יד' שפרס את כל
דמים שישנם בתנועה זו ובהנהגותה אל'.

פרס כילוי כפיר, כשכל אלפי המסירים עצמם
מסירות הכוונה את עצמם, ככל נדריה' רוח קרישה
בבית המדרש, איש אל הרעים הרוצים רוח מסירות
ד'י' מוחלים' לשמיע מאת הרבי אתר ברברי הציוניות
השונות עתה אתר יד' על הציונים וקרא מעלי' בקול
האזין להתנהגם על המנהגים וכל' כל
יו יד' יותר, אלה היו כל ברברי המוסר לשבירת חלב
הפחית כל נדריה'.

היה אל נתן את יד' כלל תנועה גם כשהוא לעצמו
מובא ומתנצח' יד' נדליו הדרה' אם רק מצאנה
הקון קל בהסדר הישן, השקבלו וסבאו, עשרו מחוץ
המחיצה, אולי יבאנו כעצמם כל נדליו וישאלו נתן
ד'ים יד' אמנם לא יא' לענות אך אל' התנהג יד' נתן
קרא על' הבר, וארכבה במקום המרגע שישפחות
נה תועיל שלא יוכלו' בהתנועה הציונית והמסירות
ידקא לנחות על נדלה ידועה מה — השביר חסר כלל
יו: כל ששן מנה מצא באגדה' — אני אשכנזי מחוץ
ל' אשכנזי יד' אל המצא את רדכי הציונים'.

ב"מ' המלחמה העולמית האחרונה נעלץ מחמת
המסירות מעמם פעם, קלוב את עירו ובידו
השנים שהשבעתו המסירים' או מנהגו וז' ציוני
והשפיע רעוע' על בראות נספ' נזה כלל בשנותיו
ג'ים מסחלה שהחלישה את כחותיה בפרת רבה,

הנאמן ר. מאיר שמחה זצ"ל מדרוינסק
על ישוב ארץ ישראל

המכתב'הבא שנכתב' למפני 86 שנה
להרריג אברחם יעקב מלוצקי (בעמחים
דרוש צדיון) תפרסם "מחוך הכתי'
בעתון דראם ווארמ' הירל בילנד' בייד
מרחשוין.
המכתב הוז משמש עוד כיום "צמורה"
דרך כישוב הארץ ומרוב חשיבותו. הננו
מביאים אותו בשלמותו.

המערבית

[illegible]

גדולה בחזק לארץ, והארץ אשר אלודים דורש אותה לא
גדשה ולא ששכר דרישה שנאמר ויתן להם ארצות גוים
ועמל לאומים יורשו עקבדו יאסמרו ותרותו ינצורו
הלא מוסר גולדה מצלת העומס בחזרה מלכר ישראל
והסחוקים הלומדים בגורלם עני קדשנו מלכר שהיה
חובבי ציון עוד קראו אוהבי שערי ציון שערים הסגורים
בהנהגה
אלם את זה ישפוטו בצדק כי היושבים על החירה
מעשים לא כי נפשו כלםם וליסר שמונתו בזה יתור חלק
כל קהל עדה ד' ונעם וישגשו ויפסחו ונעם נעמםם וביאו
ברכה בעליותם עד כי בהשגל בההצלות ד' ורובם במ
ויחזו לבני אדם ולא יקו לאש ויהו תרעולות הלאומה
בכלהם אכן לגנוע בהפקת החכמים אשר שמים ללולת
בוים, ועם קדש רטבין על כל פרוסה ופרוסה סהני רבנן
סאה זורק, חו' עון פלילי ונזול מנשוא הזה כל אחת
ובכני עצמם הוא פעולה קדושה לה' ואשה לא תצור קדושה
אם שוב ארץ ישראל קדש הוא לה' — זאת תהיה
הפקת החכמים ביהודה קדש הוא קדשם ארץ — הארץ
ושלום ירושלים יעלה על לבבכם ולמרותי יהיה כל איש
גלבד המוחזק ברבנות ארץ ישראל יתנוונם מןשום מלכין
כחיו יעדו או מלכ אחד אשר לפני עיניו בהתקדש ומוקדים
לחצותו מן ארצם ויחזקו קהל חסידים קרין עליה מלא
חייזי לעני נמשכסם מילין ובשם שונא צנון המאונת
התבונן ויהיה בזה ח' עשני בתקופה חזות רב
יחזקו שיערות ח' ארצות — כל מלכ לא יעל ויהפך
למלך העליון וזהם כי החכמים שברונו לא החכמו עמו
לא יאזו לקראתו בקול חרונים וגדוים הקיבו מלכ לארץ
ישראל חו' מושמר מין ואמר עלי שני רב יהודה
החביבו לו ארעא דישוראל וחיו סתמיב כי שחקי סנה ח' יבזבו
ביוי למ' שישותו בהתכבד לעלות לארץ השושכס סנה ח'
חזמו בארץ ולשום וכרורע על לבבו ויהו קסמו ח' ואמר
החביבו לו ארעא דישוראל וחיו סתמיב כי שחקי סנה ח' יבזבו

[illegible]

ירי המסופרים בו והתנו מכסול לפני עבדו י המסופרים
 בדרך זה ואיו להם הענינים ומגונו לה למסחך כי
 שם בדרתם.
 עוד אחת אשרנו להודיע העת כזה כי נפש הישראל
 בה תהאין אשר בה חיו בה הקשקשיות האומות לארצו
 ובה וישפך כל העתירות והפליגו חסמינו ונבואינו
 חלק במצותי החיים י אמות יו סיבכת שהעני
 הוא אשר תבאנו להאדיר הארץ (אשר לו עזיבו)
 לא כאשר יאהב הצמיח את ארץ מולדתו ויכבד ברת
 י פארו כי זה רגש לאומי ויאהב ארץ מולדת אשר
 יציר האנושיות והניסיונות לא כן אהבת ארץ עין
 רדשה ואחרן לא וכן לה והעני השובב בה נשוי עין
 קדש אשר לו יעבד ארץ יו ולא יבוא בה סיחא אשר
 עני י יסיר ונשן חשק וסחא על הכפת לאסוף כחם
 וחזקתה יציר חבלי ארצו כי יעברנו *)
 אם כה יעשו יצילו מן הכפת ים ויו יעשו י
 עננים ויחיה ביה הקדש ועץ ינין ויו ועני
 אם עננים יתנו וישא ים קעס י יענין פרי ועני
 ינה חרמת קרן ציון וירושלים ובתשועת י.
 הנה מסודותי הרבים אצלנו רענעם אחרים לחיות לך
 וענין לעלות על מעט מרבה מחזקיות חסללים
 י ילבב במחבת ענין ובהבת ארצו חק אשר חיה
 י יחיה ויכחש רוחנו
 מקרי מאין שטח כהן חותם מה רענני ים י א'
 מקרי למיך.
 *) וזה מקור מארץ יל המהלך י אמות ברגלות
 כה בלשון מרבה שטחם הריץ אל חתי יסיר ברגלות
 שטח קרן יסיר ברגלות חק.

שאלה זו עמדה על הפרק והיא עומדת עוד בשאלת
הקדמות באין, התחשבים ההרוב, להם יש כעת רוב גדול ב-
הקדמות שהניינה, רוב אמרו או מלאכותי, אבל ככל אופי
הרוב הזה שונה הוא לעד הכלית שנאה או מתקש בנפשו
יום ויום, והוא מתאמץ ומקשץ אמצעים לבטלו ולהעבירו מ-
העולם ככל מחירי. נגדם נמצא מיטעל של חרדים, אשר הדת
היה להם כל תיחם-החיים, ואיום אם כל תקוות עתידים
המיטעל הזה יורד שם ויחרחב בהבחיורתי או יערי החרד
או אל ועד האומץ אל החר' השפעתו נכרת כלל. חדעו
ביתר שכנו הרדוף או את דת החר' רק כשם התחשבים כי אין
גם בשם החרדים. כל מה שתתנו בהבחירות
במסכת זו.

מה עשו חרדי ירושלים, שראו תיכף את הנהגה, עמדו
ופרשו, החרדים את הבחיורתי, לא לקחו חלק בהן אין
רוצים לקחת חלק באחירות החרובין, ואין הם רוצים
בשפועות הקדמות העשיות במסמ.

וחתם אלה גרוע הארץ, קול ענות כמאנה, ובגודים

קולונל סימס משיב, שהדגן בקה הוא פחד מסוכר, חשף הסמפון מומבא לכל איש שנמצא על אדמת א"י. הם נשתיי הקבוצה שאליה הוא שייך, ושום דבר לא יפריע בעד חשש עבודת הדרה, המסוננת, תפועה אשר. עליו דנים, אומני תהניני או תהניני? טעם בהשאמות הציוניות של הבהית הלאומי. ובהנחה שיש לו משה, שקצאמיו ביסור מהחלה חשש, אבל המסעלה פוצחה בלעזלו כלל למעט המעלה הגדול של היהודים בא"י. אם הוכחה להסתגר, על יסוד מורדני, מומבקר, רק פמני שמיעוש קמן, מחויה כבר מחבריו. אם היסוד הוא לבלתי חסר, ובלתי מומבקי, אתר מחבריו מופיעים הוה, דרר הרויני, הנבר כספרי, שחומעו זה עתה את תעמרת המליות של היהודים החרדים, הקצונים חללה, ובהם-המה קשה וחי' ליסר ער מורדנית עמי' הצורדיים (לחם).

המברולים, פירצות, חורבני השוברים ורגלי לא רק החפשים כי אם גם המתנים, ושענהם היא אותה השענה שהבאנו לעול טאת אחד מנושאי כלי המתונים. אם באמת ישנה ההמתניה שמתה, או היא משמשת להם רק לאמחלה, כלפי הקהל החרדי 'גנולה' והשתתפותם היא גנבתי משענה עממים אחרים, התלויים בדברים שבסמךן ושקבכו, וזהו שאמר אדרתה בכל אופן כלפי חלק מבלישים אם שעתה זו של מלחמה מביה, ושענה זו, שצפי בדריהם הוא כדורה להם של צורה, משקפת להם להתנפל יחד עם החפשים על החרדים הפורשים, המתברלים.

גם בחל איבד נתעוררה שאלה כיו, אשר להערת
 אצל, גם שם נמצא מיטעו של בעלי כתיב נגד רוב אסתר
 של מיעוט של פועלים, וגם הם רואים בהרוב הזה. אור
 אובד בהלכות חתום, גם הם רואים בשלשון ארוב
 הזה כונה לקיום, להפריש חזק זה, שאלת העדות נגעה
 הרכוש היתרני, את הרש, שאלת העדות בתי אב
 נגעה את הרכוש המסרי, את הפנסה את הקיום הנשימ
 ועוד לפני נותני חיי כבד הפחית אסתר, גם את
 עיו כבד שלהפועלים חתי' החברעה בהחנחה, ועוד לפני
 בהרבה שפניו ונתכנס בעניי הבהים לאסתר, ככבד—
 תעורר השאלה אם להשתכח בהכחשו או להשתקל בעני
 בעלית להחלם מכות או מכותיו, גם ראשי מיטעו
 תום ללקות את מעשה השתורם הירושלמים, אולי מתק
 מיטעו את מאמיה הנביים היום, אשר החרים
 וירושלם נתכנו כח, להחליט או ברוך דעוה כן, ללכת את
 בחירות ולחנן על ויכוותיה מביה.

מעשה רב זה היה כיצור וא' רשמש להניא דמסעי' מחסונים שלנו, אעפ"י שיש לחלק ולא בדרוק, אעפ"י שיש חסון בין דל' מספון, שחרוב המכרוע לא היה כפי כדור, אבל למראה עינים היה יכונים להיכנס מה הלכה כמחוסים, בעלי בחי' הל' אביב מסקי כמחוס.

עברו שנתים, ההלחמה הנוספת, אספנס לא יספיק לגמרי, במשך הזמן הוציאו אותה מס' אל משה, המפלה הנוספת, אבל עתיד, אחת ושפמן אחד שנתים, עברו והגנו נמצאים כיום שוב לפני אחד שנתים, מועד הל' אחיב, ופה עשיתי' דרדא נא ונראה עתהים נאומי ראשי בעלי הכחם ונשטע מה, כפרים, בראר יקוין מיד, אספנס בעלי הכחם בחל' אביב, מועד, חב' החליטה דחציע לבעיה שלא ויחתפי בחירות,

הנה שני טעמים. א. אם אינם משתתפים, אינם יושאים לפחות באחריות החקירות. ב. אם הרב רב רב ש"א לתקן, אין הועלת בהשתתפות.

וירשקאן לפני שנתים הלכנו לעירי בכתה לעיר
 ונצטרך להחזיר את הצלחון במסוק שם עברנו מצאנו
 ונדרה מלחמה בין אן לרן אחת אלא לקבל את
 ההתחלפות בנוע בלוקוס, בהרס וחורבן לא נכנסים להשתתף
 לליקאסאן לפני שנתים היתה דעה שאי ההתחלפות
 בהחזירות והחזיר לזה, חשבו שאי נצטרך עיוב את
 וטענו ופעיליו היו באים לשיבות בהחלשות
 ונשתקלבו כבר כם, פעילי יפו ולכן לא החשבו את פעם
 ש' דעת הפועל. איאיו תועלת להשתתף בהחזירות, אבל
 להשתתף יש גם נזק, איננו רוצים לקבל עלינו
 אחירות בבקרוש של העירי."

מוטרי, מבקש מניחה על חמא שחמא בשנה. לפני
שש שנים נשמעה דעה שלא להשתתף בבחירות. אני
נבחרתי. היה לפני נמוקים פוליטיים וכדללים. השנה הוא
נבחר לנו בבחור יקר. אם נשחק בבחירות היה וי מיתה
עלמטם בשבילנו. אם נשחק בבחירות לא נוכל אחכ
יחיות בפנ ממשלה נגר חוקר הבחירות הנציח, אכח
יכום להשאר לנו דלת פתוחה למעמא אנכי ממשלה

לבסוף מתקבלת ההצעה שלא להשתתף בבחירות. עי-
סת ידום של כל הקהל רוב ובמיוחד בפנים ממושמעת.
הנה בעלי כחיו חל איבדו, לא צו להשתתף, וצו רצו
כבר עובדה שמושמעת, עש אה הנסיון, ונפשו
אישים עובד מביט עז לבטל עז חשש פרישו לפי
חיים, שלא התבררו בחתחה, חוכה באשר נחבריה הסגנה
והתנסו עז אשר נפחו להפלים היפות: אחרות, עובדה
והחפץ במקום שאין שלום במקום שאין רצון לעבודה
והדבר והדבר שנה שדרה עובדו כי אה שדרה
עסק לאחרות. אינה ההשתתפות במציאה עז קונן,

ולכד כל הנוקים, בא מר מוטרד והראה על עוד חיוק
עולה על כסם, והיא נעילה הדלת רבוא במחאות אצל
משלה, אם נמצאים בפנים, איא למחות נגד חוקת
חירות, צריכים להשאיר דלת פתוחה אל הממשלה.

אני רואים שכל המושבות הראשונות, שכל דבר
 יד למצא פהרנו ודקא כנים, שמוכר קרא לעורה, אה
 משה, נתבשרו, נגר, כסנה ציריכם להנו, בכל האמצעים
 פשוט, אין לך חבר העוסק בפני פקוד, גפשו, אין כאן
 שירותים, בניהל סמור, ואין יש כאן הגנת הרכוש והחיים
 שוב והבית, בפני קלי הרעה, תאבד, שלמן חפצי נצחון,
 צמים לעקור את הכל מה שלא להם.

תל אביב באה לידי הכרה זו, אחרי שהשגיאה הקטנה
כבר עלתה. את האסון, וחוריו ירושלים ודעו לחוזה, למסר
מסדה ידועה את פני ההיעה, אני יכולים לחזור על כך
הדברים ששננו ונאמרו מפי הנואמים בין ראשי העיניין בתל
אביב אלא עוד בשון יותר חריף. הסכנה להדת היא עתה
יותר עצומה, הריצון עקרו ולבטח את עמדת החרדים הוא

עוד יותר חזק,
אנחנו צריכים להשאיר לנו דלת פתיחה למלחמה אצל
הממשלה, אומרים כ"כ תל אביב, בהנחתם על הרכיש
אנחנו השארנו לנו דלת פתוחה, אומרים אנו, בהנחתנו על
הנפול.

והרמל ואת פתוחה וירקון, עיר ארץ המעוז הנשקף לנו
 שם של אביב, שם כל בן חוק, שם המצור הנשקף לנו
 ונתן בקה השלטון, וישתקף המעוז או לא, והמעוז
 יצוץ עתה לשלל חוקה שקיפת בראש, וזה נעשה
 וזוהי חקת אביב, כהן, וזוהי חקת אביב, כהן, וזוהי חקת אביב, כהן
 הירצק, חוקה חקתית עורכת בהתרחקות, עיר ארץ המעוז
 חקתית אומנת השתקפה בכחיה, ואם בלתי חקתית
 החקתית שם, "מבית מירח העולמים, הרי שנית וז
 בהשילתנו הנשקף לנו
 החקתית שם, "מבית מירח העולמים, הרי שנית וז
 בהשילתנו הנשקף לנו

והמתונים שלנו, רורפו שלום או שלמונים, אשר החוקיר המיר אחרי התפסנים, בטענת התחרות, והתנגדות ההתבוללות, אשר יקרי קהל האם יסירו רוע, ואם נפסוקים ללם בתור דונמא האסין ששישזו המסיה על אחרים, או נכחו דוקא עד אשר תלמוד הזה יעלה ללם כבתור יקרי עד אשר המסיה לא יחיי ויכל ללחן, עד אשר יבואו נבקרנו השלם של דת, הרם וחורבן של התורה הם וסם ירברו.

בגליון העבר של 'קול ישראל' קראנו את הודיעה שטכרוב אני בארץ ישראל מסר לה. מ. הנציב העליון לא"י את הבקשה בדבר חפשי הערות היהודיות בארץ ישראל וזמנה ע"י יותר משבעת אלפים ראשי' בתי אבות חרדים אכל ערי אי.

וידעו... זו צריכה להניח את לב כל דורשי קיום של היהדות הנאמנה בארץ ישראל, כי אם לצרות העתידות גורולה התמימה, ההסתברות בששן שנים... התכונות הנחרצות של היהדות המקורית והמעשית של גאוגי תופש... אבות התישוב הוא כמור, ויפסי ורשפי... ציודות ואומות בעלת אירואלים ומסוכים מופשטים ומנערים מתורה מצוה, כדעותיה של "אחד העם" וקליזורי "הכחול" — מרות כיז... מהחו שבועת אלפס ראשי בתי אבה כפני משלת המגשר כנגד כפיתא אל, חזקת הקהלות אשר נגנו... ומשפיריהם, ודעו את מוסר חיות העם

מסורתם בארץ הקדש עפ"י השלחן הערוך, הרי זה איך נאמן כי רוח התורה הפעם עוד במחנה ישראל, ויש גם לקוות שבר לפעולה זו מצד הממשלה.

את שבעת אלפי החותמים יכולים בצדק לחשוב לבא כחם של שלשים וחמשת אלפי יהודים בארץ ישראל. המהיום בשעה זו יותר מרבע הישוב היהודי בארץ ישראל. ועל הממשלה להקוק לצרכיהם ולחביונותיהם הרותמים. ולכן מרחפת החקוקה כי גם תענה לדרישה. במדה חשובה.

ואולם בשעה זו עצמה יש להצטער על אשר נפקד מקום של יתר שלשת חלקי העם כשורות היהדות הנאמנת, ויהיה המרת, אסנת אי לחשוב חלילה את אחר שלשת החלקים למרדום מררן, חתורה, כי הלא יתר מרובם של העם באין, גם הוא לא מן חילת יד לשיעים ולא חלקים את הועד האטומי העשני אילין לראשן, אכני ער אריושת' חלק הוה שאר העם כשורתי, ולא כחל ידו לה' עמ החותמים של בקדש הוזה' ועל חלק הנשאר של יהויב, שמתו הוסי ומקצתו הוזה מסנדרן היהדות הנאמנת, ובהר בווער אל כתב על גדלו את חתרת ישראל, ער אלו דעאי יש להעמער.

כי מטרות בהירות לא נתבררה השאלה בהיגיון, ולא
 נעמדה בפני העם ברמיזה הנכונה, האם רוצים בני ישראל
 מאין ישראל לקבל את התורה, ואם לאו, אלא נתנה באשפתו
 בחלשותם בלתי מבוררה ומעורפלה, במבטו ששי חוקית
 של קהלה שבשפתיהן נאמרו דתיות וגשמייות והעם לא ידע
 הבריל-הזה-בין-היגיון-והאמונה

תחה, אשר כאבותינו לפנינו, היה עלינו להרעים בקול
דול, נעשה ונשמע' ובלבל את השמץ, הצליח מעשה שמי
בלבל את קהלנו, ולערכב לפניו את תמונתה ש' השאלה,
יצא העגל הזה.

[illegible]

עד כמה שזררה אנדרלמוסי בתוך אותם החקים

אֲרִיכָיִל לִשְׂאֹל. הַחֲצִיעָה שֶׁל הַחֻקִּים הַנִּהְיִים לַעֲרֹךְ
הַיְהוּדִים, חָזַק מִפְּנֵי שֶׁבִּעוֹן הַחֻקִּים הַנִּהְיִים לִשְׂאֹל
הַיְהוּדִים שֶׁיֵּשׁ לָם תִּקְוָה, וְיִבְלֶה הַמַּסְמָלָה לְכַחֵן אִם נִחְיִים כִּשְׁלֹ
כִּקְצֻצֵּם הַנִּהְיִים שֶׁאֵינֶם שִׂיבִים לַעֲרֹךְ הַחֻקִּים, וְיִצְוּ
שֶׁלֹ יִמְרְחוּ אֹהֶם מִתְּחֵלֶם הַסְּרֻבִּים, וְלַעֲרֹךְ לִיצִירַת
חֵן מִחוּלָּה בְּשִׁבְעוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, הִיא, הַעֲרֹכָה, שֶׁהוּבָה
הַיְהוּדִים מִמֶּנּוּ, שֶׁהַחֻקִּים אֲשֶׁר חִבְּרוּ אֶת אֲדֹמֶת יִשְׂרָאֵל וְצִרְכֵּיהֶם
שֶׁלֹם וְיוֹי פְּחוּחִים, מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר חִבְּרוּ הַעֲרֹךְ הַחֻקִּים
שֶׁלֹם, וְשֶׁהוּבָה מִזֶּה תִּבְרָא מִזֶּה תִּבְרָא. מִסְפֵּר גָּדוֹל מִחֲבֵרָה,
וְיִצְרָא אֶל אֲדֹמֶת יִשְׂרָאֵל אִם מִפְּנֵי שֶׁמֶן דְּרִימִים, כִּי
יִשְׂרָאֵל מִתְּחֵלָה לֹא חִבְּרָה מִבְּנֵיהֶם.

פרייך דאנערדאג, רוצה חקיער, שחטכרדרט רציני
בדבאר היידיש אשר הענינו נטרו' לח הובת' ליען העיסלה
התוכנית שנה אין מצוהר' שאגרת ישראל ויש לח' חישב'
יש כמור וצארכים' לו העלמער תוחת- חשוק' במאצ' כשבו
נוכל לחקוק תמיד- בחפשו'. באוה' החוקר אוסרת' היא
אגרת ישראל ויש' לח סקל ק' ע' כשורת' חשורית'
גוסרת' תחת בקרת' הרבנות הראשית' חזאי' אין שום
גבורת' שמתנ' וחתום' בשל' התבצ' בהכח ניה' ניה'
שאלה תלוי' בזה' לחשבת' חקוק' חקוק' חקוק' חקוק'
יש סבאר' שני' אחר התחרות' היצונית' רוצה לקש' חשור'
חשור' חשור' חשור' חשור' חשור' חשור' חשור' חשור'

חייך מעיר שבמחאה שחוגשו אליו מתבקשת הוערה
עיר, את הממשלה בעלת הגדרת על החנינות, להמציא
הצעה החוקה של הקהילות היהודיות לכל מדינות
חורים ולא רק להמחזרות החינוך.

שאנים מאורגנים באגדת ישראל, תיעד העיבור, שפקירי של אהרן הימני שבציוניות, זה המזרחי, גם הם מתייחסים כבכורים של אלו. והעובדה, שראיתי אחד מהם. המגנדרה כספרו של אחיהע הדיוע, על פרשת דרכים שהוא פאר אוצר הספרים הדך שלו ובו 'תפאר, והיפלא הדבר כי אלפים ורכבות יוסמו ויורחו באגדרלמסי' ובערבוביא שמונא.

אנשים אחרים אשר מעבנו את קולנו יותר מן המסארינו זה הפעצנו הסחרה הוא אשר פשטה ביהודה אשר לא נתנו להם דרבין את שורש שורה ביהודה יצגנה שב' ראיתי' אשר לא בארנו את זה הבורח ולא הפיצנו דרכנו מעטנו.

נחששנו דרכנו ונחקרו ונשיבו חקן את אשר נתנו בנשיבנותנו, נברו וכל קטן את מסרות כל הנהיגה, נשכנו ועברו על שנחשף את מצפן כל השחר של העם. אמנו חקן כיבדו ולא כיבדו בחתה אביתנו אין ביום חור יום את העדה על האמת נקלית בנשיב אתה, ולא ביום חור יום לא בנשיב אתה. אבל ביום העדה ראש העולה כמשך חסידים וחורשים ונחששנו בנה יקצורו.

ועתה עתה יבנות אפיס ברו אבות אחנו, הברכים
 שר לאו רבלי, ובכלה נושע בעזיה
 מינים ארונים ב, במחלוקתו, אסנן ג, אפיס
 כדו אבותינו להלל על חירות הרוחנית כאשר ובחר
 שאריו ברוח ה' הריז לפרוץ, וספגנו הארץ, וספגנו
 לבבות הארצי מספג, ידענו, להפנין בפני ארוננו
 עשבים, מי עשבים בפה נשתהינו מכל ארץ ולשון, ובשנאנו
 ירמיו גם ההשגות, היינו יכולים להחנות כנגד שונאנו
 וכולם מחיר ק' בעשרה על עשיתי אלה שאם אני עושים
 קדו צדקים שם איהם, מחלקת ומה ו, מחלקת שמה
 שם שמים שפיה הרוחנים,

נָדַע נֹא-לְנֹהֵל אוֹתָהּ בְּעוֹ יוֹמָאָהּ, בְּדֶרֶךְ הַיּוֹשֶׁרָה, נִדְּוֹשׁ
מִמֶּדֶד אֶת תְּבִיעוֹתָיו, וְנִטָּל אֶת רִחְצָנוֹ עַל הַמַּמְשֶׁרֶת, חֲמוּשׁ

ההיגיון באי... הוא מידע שאין ספקו חשבה מחיל לאי...
היא תהי... לה ביאור בה באי...
היורה מידע שזרדים ודיונים מתאוננים להם
דיועה המצויה חוקר, והמשפלה אי ששה לב להם.
קרי, מיסמ, מעורר המשפלה החשבה עקבד
חוקר, עם כל השקפות, ער שאלי אחת לר מר ארסמ
שבו קרואי מיסמ, שיער הלאומי, נכחר מנת הבחורים
הראשונים, חברי אספת הנבחרים, הנבחרה נעשות כשהי
ודניה, הנבחרים הראשונים ממנו ועד מועצה כללי
משהו מסנה ועד פועל, ועד זה עומד ביחסים ישירים עם
המלוכה בענייני המדינה, האספה הנבחרת שמה אספת
נבחרים, ועל הימנעות שיש לה הלאומי.

מר ארמס שואל אם היהודים החרדים השתתפו
בחירות הללו.

קול, מיסים, משיב שחלל גרוד של יהודים נאמנים
והתעוררו בחבירות, אבל הברז אגרת ישראל נמנו
השחקן ותפחה תפוחה גדולה בכספתו להשקיע על
דברים אחרים, אז לבלב אל הקצב, כגורח.
אז היה על תוצאה אחרת, הברז תשובה על שאר
אחרת מזה ארסם, ואמר קול מיסים
לדבר, יצא למעלה מפיס בחשש שנים, התעוררו אשר על
הם יחדשו ועד כוח וקבעו בהצעת החוקה המוצעת.
היה שואל אם הישנים הברזים משיב שחלל
יבנה או יציגו, מיסים משיב שחלל
החברות הציגו בחור בו אין לה עסק עם החברות.
עודת השניה של העדות והחירות בכחחות השנים
אז החברות, תעודת חללו הם באי כח כל יחודי
החברות.

[illegible]

מחיר המדפוס
כל שנה מספר 4 גרוש
לפוסט רחוקים
הנחה הנונה
אין המערכת אחראית בעד
הוכן המדפוס והגנונה
מאפרים וכתבות שאין
נדפסו אינם מושגים
האחריות לכל ענין
ידיאטרי
"Israel"
Jerusalem
Tel. 481

קול ישראל

עתו חרדי שבועי

תנאי התקפה
מאמר ישראל
לשנה 50 גרוש
לחצי שנה 25
באגודה לשנה 15 שילוני
במחיר 3 1/2 דולר
בשאר דאגות לפי הערך דרך
מאגרות הולנדית דוטכר
הצ. הפחית
על המנויים להכניס במוקדם
את דמי המנוי
הפול : הסתדרות
אגודת ישראל
הארצי :
הרב עמרם ברייש ברוי
דפוס הרש צוקרמן ויהושע

VOL. VI JERUSALEM
FRIDAY 12 NOVEMB. 1926
מסרת אגודת ישראל :
לפתור ברות החורה והמנוח את
השאולות השונות אשר תענינה יום
יום על הפרק בחיי עם ישראל
שנה ששית
ע"ה ירושלים ת"ו
יום ו' עש"ק פ' ויצא ו' כסלו תרפ"ז
נויר נ"ג

סיר-רונאנד סטורס

סיר-רונאנד סטורס שב עתה לעירונו, להפוך סטורס
מפליהו. הוא נמצא עתה אצלנו בארץ, כל החנונים
מחנכים לנשפי פרידה אשר יביעו את רחשי הלבבות
השונות. גם היהודים החזרתי יש לה להגיד דבר מה אל
סטורס המושל וגם אל סטורס האיש. אחרים ורוגלים
להשמש בשבתם. עם ראשי היהודים החזרתי בהסכסא :
סטורס שלבים, זה סיגנון קצת. סטורס לא חי שוב פעם
כל שפנו אבל אם יש רק אפשרות להגיד כמה, מספיק
כבר בשבילי. היהודים החזרתי הוא מסתפק במעט.
אחרים רוצים את הכל, וכשרם רואים איזה אישיות שאינה
משה את עצמה לגמרי דערה, שומרת על שיווי המשקל,
הם מרגישים את עצמם כבר מקפחים. הם רגילים המיד
לחיות יום על ידיהם, מהות המעשים היחידים על
כי החיים, וכשרם רואים איזה מהלך למא על צד, הרי
הוא כבר של-אחרים. לא כן היהודים החזרתי, הוא מבקשת
כל מקום ויכול אישית רק את חלקה, הוא דורשת מאת
בכל אחר להאציל גם לה ברכה, להעניש גם בשבילה
גם מעט צדק ויושר, וכשרם פושט זאת למעשים דא
מכופים, הוא שפחה ואסירה תורה לאישיות זו.

ביותר חובת היהודים החזרתי-תורה-לסיר-רונאנד
סטורס על אשר המה און לדעת את רחשי לב היהודים,
הוא רצה לפתור לדעה, להכיר את המצב, ואם רוצים
לדעת את היהודים החזרתי צריכים להפנות און אלי,
מאליהם און דברי נכנסים אל הלב, אין לה התקרבות
מבעית אל המושלים ואל החנונים הנכבדים, אין ראשי
מדיבנים ערך אנשים בהגון, אינם מבקרים נשפים, מלבדים
הוא כמלני לכל חנונים רחוק מלחי העצה, וזהו הגורם
היותר חשוב. מה שלמרות שצריכים לחשוב שכל מנהיג
הממשלה חנם נייטרלים, מבקש צדק ואין להם נטי'
לשום צד. נפגעת בכל זאת היהודים החזרתי על ידם
וכמה פעמים מוכרח הוא לסבול קצת מהשפעה של
ההתקרבות המבעית הגדולה של הצד השני.
ואם למרות כל התנאים האלה ידע סיר-סטורס את
המצב, והרגיש לפעמים את דרישות היהודים החזרתי,
סימן הוא שהם און ושרצה לדעה, גם וזהו חובה של
מושל כל מושל וכל מנהיג, מצווה עלו. במקום כגורול
המשפחה, ואם התנאים החצונים מצויים לפניו את האחר
מחור הגורל, מחייב הוא להשפיל עם הקמן שליו ויפתחו
הוא אם מושל ממשל את חיבתו, ואם הוא ממשל אותה בלגי
ויהדות החזרתי חיו זו כבר מעלה יחידה.

ויהדות החזרתי חיו זו כבר מעלה יחידה.
ויהדות החזרתי חיו זו כבר מעלה יחידה.
ויהדות החזרתי חיו זו כבר מעלה יחידה.

במקום הזמנה פרטית
חנוני מתכבדים להזמין את כל קרובינו, ידידנו
ומכורנו, לבוא ולהשתתף בשמחה כלולה צאצאנו
הקרים
החתן : **שינדור מאסיל**
האהרן : **שינדור מאסיל**
החופה : **חיה** בת **משה** בן **יוסף** ו **עש"ק** פ' ו **יצא**
י"ג כסלו בשעת חשע ערבית (2 איציות) בדיוק.
בית חורו הכלה.
חורו החתן : **חיה**
חורו האהרן : **שינדור מאסיל**
יצא מאיר לעזו : **נחום בראיב ביגלי**
ועדו : **ירושלים**
לדור

ברכה לברית
מעומק לבותי-נביעות ברכותי הנכבדות לחברני
הפועל והנעלה
בשר דוד צבי גוטשטיין נ"י
לבואו בברית הנשואין
דרך חיים ארזים תראה וחי אשר ועשר ירוון
כשאפתח ושאפתח חבורי
בחורו יושבת תותחתים.

ברוך
לרגלי הספקית שנחננו בקרב היהודים החזרתי
בקשר עם המנהל של מין שלימא שנתפרסם ע"י אגרת
מצוה ציון. נתפרסם מאת מין שלימא תודעה ו-1.
לבקשת רבים חנני להודיע שהמנהל שנתפרסם
בשמי ע"י אגודת מצוה ציון חי מבין לחוק ירי עשי
מצוה להציל נפשות נקיות מהלכת במש וקושים של
החנך חור המעביר את ידיו קרש מאונת אבות ומרחיק
אותם מעם ח' אבל פשוט הדבר שמה שהי בחוב שמה :
למסור את הילדים לבתי ספר יהודיים. חתם חנונה
רק לבתי ספר יהודיים. יחידים נאמנים לתורהם ודתם
ויהלם אינם מהלל.
והחילה לראות בהדברים הללו איזה חלק באימור
החמור של נאמני אחיך נחני נפש ויעל ראשונים
במלאכה אשר גורם איסור השו"ק בתי-ספר יהודיים
שומר את המושל עם דרישותיו וקובלותיו, והוא עשירה
בקובלנות, מפני שהוא עמי רוב הגדולה, אבל הוא יודעת
גם תחורות לחוש תורה בלב ולמושל זה בכל שנות
ממשלתו ולחביע ולגלות רחשי תורה אלה לאיש זה
בשעה שהוא נגיד מנסה.

זמן הדלקת הנרות
ערב שבת : 4-14
שבת : 5-14
שבת : 5-14
שבת : 5-14

במקום הזמנה פרטית
מתכבדים אנו להזמין את קרובינו ומכורנו לקחת
חבל בשמחתנו ליום כלולת צאצאנו
החתן : **הכלה** המופלגה
האהרן : **הכלה** המופלגה
החופה : **חיה** בת **משה** בן **יוסף** ו **עש"ק** פ' ו **יצא**
י"ג כסלו בשעת חשע ערבית (2 איציות) בדיוק.
בית חורו הכלה.
חורו החתן : **חיה**
חורו האהרן : **שינדור מאסיל**
יצא מאיר לעזו : **נחום בראיב ביגלי**
ועדו : **ירושלים**
לדור

מנחם אמינגר
ה' ד' 418
מנחם אמינגר
ה' ד' 418
מנחם אמינגר
ה' ד' 418

למדו את הדת היומית
ה' ד' 418
מנחם אמינגר
ה' ד' 418

למנייניו!
מנייניו בארץ ובגולה מוזכרים בזה לסלם
את חובותיהם מיד בקבלם את חשבונות
הנשלחים להם בימים האלה.
הודעה זו משמשת גם בתור התיאור
באם לא נמכל תשובה מידית נאלץ
להפסיק להם את משלוח ערונונו.

מלון ומסעדה
"רוזנשטרייך"
מלפנים
רחוב החכמים ע"י בית החיים האישלי
חיד מ"ש 88. הלפון 582.
מלון ומסעדה
מלפנים
רחוב החכמים ע"י בית החיים האישלי
חיד מ"ש 88. הלפון 582.

קנו והפיצו
את עתוננו החרדי!

המלון חיות נעים ומסודר
בירושלים
המלון חיות נעים ומסודר
בירושלים
המלון חיות נעים ומסודר
בירושלים

מפת הרבנים
יסוד רבותינו הגאונים הצדיקים מארי
האבא-הישראל שליט א'
אדמו"ר מלכתובים ולכנסים
Chief Rabbi J. CH. SONNENFELD
for KUPAT HORABNIM Jerusalem Palestine
מפת הרבנים
יסוד רבותינו הגאונים הצדיקים מארי
האבא-הישראל שליט א'
אדמו"ר מלכתובים ולכנסים
Chief Rabbi J. CH. SONNENFELD
for KUPAT HORABNIM Jerusalem Palestine

השבוע בארץ ישראל
באגרת ישראל
ביום הרביעי יז מרחשון מסר פרנס אגרת ישראל
בא"י ירושלים, לה. מ. הנציב העליון לא"י את הבקשה
בדבר חיפוש העדות היהודיות בא"י החופה ע"י יוהר
משכנת אלפים בתי אבות יהודים חרדים מהערים : ירושלים,
פ"ת, ת"א, אכ"י, חיפה, צפת, טבריה, פתח תקוה, חברון וכו'
ברק.
בועד העיר האשכנזי.
ועד העיר האשכנזי שלח השבוע הוכרז לה. מ.
הנציב בבקשת תקנים בהצעת החוקה של הבחירות לעיריית
בא"י. בהחלטת מעוררים גם את השאלה על סדר הבחירות
אם בעלי תחנות השונות משתתפים בבחירות המועצות של
בעלי דם מיוחד, או כל בני תחנות נכורים בפני עצמם
אם בני דתם.
העליה והוציאה.
מדיניות רשמית שמספר האנשים שעלו לארץ בחדש
ספטמבר הוא : 677, לעומת עליה מועטה זו גרדה הוציאה
מארץ בחדש זה באופן מבוהל מאד והוא : 1087. יוצא
מה שהוציאה גרדה מהעליה בחדש זה בספר של יותר
מארבע מאות נפש.
בביתר, הפארת בחוריים.
במוצאי ש"ס נח היתה האספה השנתית של החברה
על הפרק, וזו : ד"ר, כספי ופועל ספעיולת החברה, ד"ר
מנחם של החברה וביותר העד לפי התקנות.
באספה השתתפו רוב החברים ויהיה מועד מאד.
נשמע הדירה הכללי של החברה, ההכנסה - 18622, וההוצאה
11610, נשאר בקופה - 1908, הריח של נמחית מראה
שנמשך חמשה החדשים מוסן. ההיסטוריה הנדילה לעשות
מאר. במשך חודש הזה נחננו 80 הנאות ע"ס 28750 גרוש
בתשלומים של 25 גרוש בשבוע, קרן הנמחית של החברה
הכולל גרבות, פקדונות וכו' עולה למסל של 7586 גרוש.
הריח נחמשה מה אחר, אחרים נבחר ועד כן שבעה
חברים, ומועצה של ארבעה חברים, האספה נמשכה עד
שעה מאוחרת בלילה והוכרזה לדחות את יתר הענינים
לאספה שני, מפני הלימודים באספות הבקר
החברה מונה כעת קרוב למאה ועשרים חבר.
ההפצות ע"י כותל המערבי,
בוסן האחרון החבר ההפצות בשעת התפלה אצל כותל
המערבי ע"י ויוקת אבנים מאחורי הבית השוטר העוסד
ע"י המקום נשם שמירה על הסדר, אינו יכול להבחין את
המקום המרוקן משמש האבנים נוקות וסילא אינם יודעים את
מקום מחבואם של המסתתרים.
ההפצות הללו כשנצמד אל ההתנפלות לאור היום
על הילכים ושבם ברחוב זה - נראה שישנה כאן שפה
בקוץ ויד נסחרת בסוד כל אלה.

על הממשלה לשום לב לזה ולעקב בחתונות רבה
את כל המעשים האלה, ולעקב קהילה ודרישת ספורות
עד שהמא את מקור יסודת של ששה ו-100, אסר-לשנה, ואם
לא - את האשמים החזרתי, ולענינם בכל חומר חרדי כדו
להבטיח את חינוכם של הבאים לשפון את מתי שחם לגמ
שריו בית הפארתני.
מחרוזת
במאה אלה פרנס זהב!!!
אצל השוחטים ורבים יונגרים וצוועבנער קנו בתשלומים
של חצי לים לחדש שטר ערך. סהכנן החקלאי-מצרי (קדרוס
פונס) המאשר לכל לכות בכך חדש את הו"י של
מאה אלף פרנק זהב
במסדרם רחוב הבקום מספר התלפון 386 ה' ד' 628
חכם ר' אברהם פיגמז וז'
במוצאי שבת קרש חמבה-הובל-למנוחה עולמים חרדי
הסודים מוזר אברהם פיגמז וז' מלחשונות הרבנים הספרדים
והספרדים העליות של עירי י"ד הפנתה ח"י קנא נחב וזהם
בכל עון ובספרות נפש בעד היהודים, חיו ח"י גם מחלחלים
הנחלים נגד המרצא של בחירת נשים, ומראה חרבה מעלות
יחד עם אגרת ישראל בהתנגדות לבחירת של ועד הלאומי.
כמו כן בכל מקום שנגע ליראת שמים ח"י הוא מן הראשונים
שחיועו במערכת, העדה הספרדית ובסדר ירושה ערת
והחזרים החרדים בירושלים בכלל ואחד במותו אביהם שאינה
חזרה רבנים רבים הספרדים אותו והוא את עיר האבית

מזכיר השם מה נראה המושלים כנו את היהודים
בשם כן השבת (אכן אל סבת) המושלים חממים, חשב
שהיה צריך שישמרו את השבת, שיהיה יש שייכות אל
דת היהודית, ובאו הגבירים הללו והעמידו אותם על מעותם.
יהודה חרדה, החרדה ברגל את קרשי האוסר. האחד
השבת, האלה מאבילות כשרות, גם אי אינה נחוצה עיר.
בגור ספספים ובלגר שחלזו בה את השבת.
עם ר' אלה ומאצו יצאו.
הנאון הצדק האדמו"ר מבעדו ויעל.
ד"ר חיים חרדי ביום שני. התנפלות מהתקדמותו של
הנאון הצדק עומד היסוד האדמו"ר מבעדו ויעל. ספקיות
אחרים לא הגיעה עד כל ידעה, אולם מהשונה הפרטים של
הנאון נראה הרב"ר שלפנים נכונה הוא לראובנו-הנהגה
הירועה הנוראה הוא, עמי הודעה, ד"ר חיים השתתפו
בהלוי יותר משנת, אלים מלים שבאו מכל פיות קצות
המדינה ויותר מסאה אדמו"רם ורנגום, אין עריך להאבדה
הגדולה שאברהם היהודים העולמית בתער של חנו סרכבות
קרש זה. הקושה של שנים נחשב. הוא לגולה הכתרה.
היהודים, ומאת אלים חרדים הענינו אותו העדעה נלחא
והקרישו את כל הנה שיעא סמיו הצדק הסנוה נטה גם
לאגרת ישראל, אע"פ שכשהוא לעצמו לא השתתף באופן
רשמי בהסתדרות, אגד עור בקוביותה חק' ויען לכל ידאי
ז' בהסתדרות אל ההסתדרות אגרת ישראל.
הודיע כי בבית ספר השעונים והכשונים של הפירמא

מזכיר קוראים אנו ב"דאר היום" במכתב מכונד"ה מהספר
המיוחד מר קפאן :
חלול שבת בפרהסיא.
תקיות רבות חיוני חולים בבני א"י שבאו ויסרו להם
בתי מסדר בעיראק, חשבו ששעונים כאלה יכניסו דם
חדש בקרב קהילות ויחוללו נפלאות לשובת הרעיון הציוני,
ואולם לראובנו הגורל האנשים האלה הורסים כרגילותם
את קרשי האיסה ונותנים מה לששמיים בארם שאלו הם
רונסה בני ארץ ישראל, יהודי בגדאד לא הורגלו לראות
שעונים בשבת ואיכילי טרפה בפרהסיא, עוד בשבוע הזה
הופעתנו ע"י מודעה סננה הספיק הבגדאדי של חברה
אספרם מורחי שבא"י שהיא פותח ביום השבת ומוכר
כרטיסי הגרלה של מרוץ הסוסים, כמה בויון ועד נרם
המנהל הנזל לקהל היהודי בעמרו, בתוך הרחוב לפני
מסדרו עם צעירות וצעירים - חלקת אורכספרה - שהוסמן
מהל אביב כשל אחר מבתי המלון ביום השבת כשהם
סעשנים בפרהסיא, המושלים כאן מכנים את היהודי, אכן
אל סבת (כן השבת) ועד הנה לא העיו בגדאד לפתוח את
מסדרו בשבת.
בגדאד כי מר חשן הרפ"ז
ישראל מ. קפאן

אכן, רונסה בני ארץ ישראל מאצו יצאו אבל לא
עם ר' אלה, ואנו חננו מספקים דונפאות באלה, תוצרה
האצ"ק פרי אסתני, מהל אביב, העיר הלאומית, עיר
היהודית, צעירים וצעירות מחללים את השבת בחובה,
לאומיות בלי דת, תכנסו כלמחני אנו נושבים בשרנו כשנינו
ושוחקים, ונהג יוצאים הם צעירי וצעירות עיר לאומית זו
והאליים את השבת ומשענים בפרהסיא כעיר
בגדאד חלולות, העיר אשר עד הנה לא העיו בה יהודי
לפתוח את מסדרו בשבת, הגבירים הראשונים, הפהצים
הם, בני חל אביב, כמה בויון ועד נרם זה לחקל היהודי
בבגדאד, אשר הוא עירם ורואה את אבכות תקותה שחלה
בבני ארץ ישראל, היהודים חממים שהאמינו בבנין הארץ,
בשרת הקהילה נפחו בחבלי שאי, ועתה עומדים הם על
קבר והחלום, רואים את החורבן, הם מצטערים וסבתים,
ואנו כמה בויון וכלמס גורמים וצעירים האלה לנו ולהאריך
אשר יצאו סננה.
החלול השם מה נראה המושלים כנו את היהודים
בשם כן השבת (אכן אל סבת) המושלים חממים, חשב
שהיה צריך שישמרו את השבת, שיהיה יש שייכות אל
דת היהודית, ובאו הגבירים הללו והעמידו אותם על מעותם.
יהודה חרדה, החרדה ברגל את קרשי האוסר. האחד
השבת, האלה מאבילות כשרות, גם אי אינה נחוצה עיר.
בגור ספספים ובלגר שחלזו בה את השבת.
עם ר' אלה ומאצו יצאו.

עקב וואלפא ובנו
במוצאי שבת קרש חמבה-הובל-למנוחה עולמים חרדי
הסודים מוזר אברהם פיגמז וז' מלחשונות הרבנים הספרדים
והספרדים העליות של עירי י"ד הפנתה ח"י קנא נחב וזהם
בכל עון ובספרות נפש בעד היהודים, חיו ח"י גם מחלחלים
הנחלים נגד המרצא של בחירת נשים, ומראה חרבה מעלות
יחד עם אגרת ישראל בהתנגדות לבחירת של ועד הלאומי.
כמו כן בכל מקום שנגע ליראת שמים ח"י הוא מן הראשונים
שחיועו במערכת, העדה הספרדית ובסדר ירושה ערת
והחזרים החרדים בירושלים בכלל ואחד במותו אביהם שאינה
חזרה רבנים רבים הספרדים אותו והוא את עיר האבית

אולם, סר בן אבי אימר שאם הקול היה ישרא קול
א ספדבר, אם גם להבא יתפרק הקשרים על כסאותיהם
זוחים כבשריהם, ענין יבדתי חח לקריתא אחרת קול
אותם וקרן חיסור.

ב.

בהחלטות ובכני אי על אחרות חוקת הקהילות וגם בשאלות התחברות נשים בהחברות או נער. להאזין בכלל בענין השתתפות אחרות. עם חברים, עם שכן, במסורת התנהגות אחרת, ביום, מרגישים אם הם הסבה בכל חוקהם והם עשו ונעשוים אחר כל הצעירות הנחוצים להנהיג היחידה. ככה ראוינו את רבני הקהילות אחרות: להחליט על

[illegible]

הדברים האלה והמאורעות האלה מלמדים אותנו
 שצריכה כל עדה יהודית לתת ערך לבחירת רב או
 יו"ר, מנהיג לפי הדור" אבל—גם הדור לפי המנהיג. ז.

ובכל זאת חי' קים, ובקומו שמש עקין דחזיר לכל
ב. ממני שחוקת הקבלות לא הובררה עד הוכיח
הדות של היהדות החרדית אינן קבועות, פחדו גם
דים החרדים משרר רבנות וה. חשבו שיש לו סמכות
על ענינים שונים. וכל אחת חי' נזרח. לחסבר
ח. חשבוטווינו וכל אחת חי' חשבוטווינו

גליץ 9.

בנשואין — כלום.
בגרושין — כלום.
במזונות — כלום.
במנקה — כלום.

מר בן אהרן סבאר עפ"י החוק שגם בהסמכות
ממוצעת שהחוק נותן לבית דין דתי לא זכה משרד
הנזות זה ספני שלא (האשר כפי החוק) ואם זכה בו כרעת
מי שאומר, אבל אותי בכל אופן אחרי חום שיש שנות
ומן אחרי הבחירה.

הרחליל חלך לעולם.

ית ישראל בשווייץ

אננו ערפן (אויפ'יג) בשבוע האחרון חיתתה פה האספה
אדעת של הסתדרות בנות אגדת ישראל. אחרי נאומי
הם בחינת הסתדרות ועל חפזם גרשמו ייתר כמאז
ת.

יצחק בלוי

בנוקה

ועדה של ששת ימים מועד הפיער של רבני פיריו.

וינה. (אי"כ) האדמירל מביאן מוהיר מררכי
שפעהניי, שנמצא מוכן המיחתה ביינה יוצא עתה להשחקע
לאמריקא, עפ"י רשימת החסידים שמה.

מיום שזו ועדת המנרטים של חבר האימים בנוגע
לדרישות אנדת ישראל.

מ, ואן רין, הולנד, מעיר על מכתב רשמי שר הממשלה
בריטית מיום 16 יוני 1926, אשר על ידו נמסרה הועדה
המוכר של מרכן אנדרת ישראל בא"י, בהודעה זו נאמר

מ, האמאד, לוויין, מער שהערה. אינה ימולה
ן על המרגות השונות של האמונה בדת היהודי, אבל
הי' רוצה בלוי' להביר את הערך הנכון של שתי
מגות האלה. 2000 כתי אבות חתמו על המאמץ מה

בְּחִירַת נָשִׁים.

עיר מיוחדת לשומרי שבת באמריקא.

עם ד' אלה ומארצו יצאו.

המיעוט עצמו רוצה להגנים עליו, הניאם מצא במקום אחר הערכות יותר ק"ח. הניאם חישב שמספר המיעוט הזה הוא יותר 8000 מאשר 85000, אבל הממשלה אין לה מספרים מדויקים.

קולנו סיכם, משיב שהחשובה על שאלה זו תהי
בירור בשעה שתועדה תהיה את תוסס הצעת
מסמלת על כן, העקס של חזק נמצא עד לעיון
אם, יוצע בניהל יורה בומס הבין אל הציגות
ל השנה השנה, התקדם על הסתדרות הציגות היא
עיקר מליטת, כשע שרועד הלאומי, המכני את צר
ב התדירי באי, מנהל את הענינים המסומים, כל אלה
אנם רוצים בוקר, הלאומי יכולים להשאר מחוץ לחקרת
הוא נא בתי, אלה שעושים, ואת שארם בכל ואת
לם ואחרים על אם.

(המשנה יבא איסיה)

... ..

[illegible]

השבוע בארץ ישראל

שמירת השבת בהרצאה של מרכז פאר שערם.
עפ"י השתללות השבועות: פאר שערם ובתי
אונגארן, נחנה פקודה שהרצאה במרכז פאר שערם ובתי
ביתר החורף ביום הששי בשעה ארבע אחה"צ, כדי
שהפקידים היהודים לא יצטרכו לחלל את השבת. ראויים
לחזרה בעד זה מנהל הכללי של הרצאה מר וו. הורסין
יהסן מר ט. באטאמא.
הליל שבת על מנשר כדור הרגל.

למרות ההשפעות שנתנו, ה"חלול השבת נורא מאד.
רוכזים ומכריזים לימנע באו סמלים ושבו ריקם, אומרים שגם
כרטיסים נמכרו. גם עשין המגירות ה"ל למכירה.
ישיבת שפת אמה.

לרגלי רבוי מספר התלמידים בישיבת שפת אמה
אשר נחקקו עם החללל מן המורים ואשר לא הספיק
בית המדרש בבת ים ואשר לא הספיק בית המדרש שפה.
שכרה התנהלה דירה חדשה רחבת ידים בת עשרה חדרים,
ברחוב ההבשים כמשה סמלון ראוינשטון, התנהלה מקום
להגדיר עוד את המסר עם האפשרויות הכספיות הראשונה.
הכנסת אורחים הגדולה ובית התבשיל תפארת ציון בע"מ

ירושלים ח"י.
מספר האורחים שנתקבלו בחג השמיני הוא, פאר שערם
ושלש, והלינו 816.

מחר וכו

במאה אלף פרנג זהב !!!

אצל השותפים יורם וינגרטיס וצוועבענער תקנו בתשלומים
ש' חצי ל"פ לחדש שטר ערך מחנכת התקלא המצרי (קריש
פונסי) המאפשר להם לזכות בכך חרש את חומי של
מאה אלף פרנג זהב.

מכשירים רחוב המסר מספר התלפון 886 ה. ד. 628

פתח תמוה

(מסורתי)

ערוב ב' קבוצה שמואל

לפני איה שנים נוסדה ע"ה מחרת קרוב ל"פ
קבוצה פועלים, כמובן, סדרו להם את הכ"י רק דבר אחד
לא סדרו להם, לא עשו ערוב בין בית לבית, ובין קבוצה
אך המושבה, וזה גרם להרבה חילוקי שיק, חתירים האמתים
שבניהם, סבלו מזה הרבה, וזקא בומן האחרון שזקבוצה
עברה לרשותה של התחרות הפועלים הגלילית וכל הקשרים
בינם ובין, המורחים: נותקו למדי, החלילו, דראנו לסדר
מחם ערוב, כמובן, שאת הכסף קבלו מניבים אחרים של
המושבה וזקא גרוב, פאם-הם-הבר, אגודת ישראל, ואעפ"י
ש' קרן היסוד הקציבה כסום כסף לחוק חרתי, לא מצא
לנחש, לעזר להם בסדר הערוב.

מחללי קרש בבית ח"י

— בריח קנו עלי, בשביל המוכיר של בני בנימין
בבית ח"י הגדול ובשביל שהוא מחלל שבת לא רצו לקרוא
אותו לחורש שבתו כה שחמלל שבת רצו ב'סקילה' והוא

מוצא מבני ישראל, אבל דבר זה חלל את המה בני בנימין
על היהודים חתרים, וחזקו אל המושל ביפו לחלשן
שהקציב בשביל הצרכים חתרים הוא גרוב וחר מראי
מ. בן-נחום

קופת הרבנים

י"ד רבנות הגאונים הצדיקים מאר

דארעא דישאל שלמיא

אדרימל לפכתבים ולכפמים

Chief Rabbi J. CH. SONNENFELD
for KUPAT HORABNIM Jerusalem Palestine

חדשות

פאר תולדות רבני חיים בן עטר
בעל אור החיים
חייו תורתו ושיטתו מאד דאובן מרגליות
נדרס בהדרו מציון מחירו 6 גרמים.

שאלות ותשובות מן השמים

פרבניו יעקב מסרויש וקורבל מבעלי תוס' עם הנהוג, אור
לשמים מאירות יסוד השאלות והברקות החשובות עפ"י
הלכה עם פתיחה כללית ביור ענין שאלת חלום ויפוי כח
להכרעת הלכה ועם מלואים חשובות מן שמים שהשיבו
לרבניו המובאים בספרים ובכחי יד ולא נדרסו בכל הדפוסים
הקודמים ותולדות רבניו הר"י מקורבל ז"ל
נדרס בהדרו מציון מחירו 8 גרמים
להשיג בבית מסר ספרים
של מאיר מופרברג ירושלים.
רחוב פאר שערם.

מלון ומפעדה
"רוזנשטריך"
מלפנים
רחוב ההבשים ע"י ביתה האופלק
חד מ"ש 88, תלפון 682.

כשר למחרון מן המחרון
המלון מסודר לפי האפנה האירופית
חדרים מרווחים, אמבאטוא ומקלחות
מראה נהדר למנוחות הקדושים
מאכלים מרשים שרת נעימה ומחירה

המלון היותר נעים ומסודר
בירושלים
המלון ורשבסקי
נמצא במרכז העיר קרוב לדאר המרכזי
מכיל 80 חדר אורחים ומסודרים עפ"י חקי התעניינות
אמבאטוא, מקלחות, קמפיוציה, אור חשמלי
החלונות משקיפים מעל המקומות החשובים.
ע"י המלון גן יפה.
מאכלים אירופיים ומערביים, וטעמים רק במי
עשין המובאים ע"י צנורות.
שרות מר נקט ונחמה, שרות שלומיות ואופטימיות
האורחים מנשכים אצל תחנת תרבות
ע"י משרתת המלון, ובאופטימיות.
הכתבת המגורית: מלון ורשבסקי ירושלים
2005 מספר התלפון 118 חבת דאר 88

צער חנוכה דבר המב אנגליה, ומנוחה במספר מקבש לו
עבורה במשרד או בבית מסר.
מי שדרוש לו מקד כוח ומנח לאנחה ישראל כתב עפ"י
אדרימל ירושלים אגודת ישראל ירושלים-ת"י-18

או ע"י התלפון מספר 451

צעירה חודרת חיבת את מלאכת התפירת במקביל עבודה
במסר, במלון, בתנאים טובים,
כל מי שדרוש לו תופרת וואיל לנחמה למערכת קול ישראל
ה. ד. 518

קול ישראל

עתו חריו שבועי

תנאי התרומה
בארץ ישראל
לשנה 50 גרמים
לחצי שנה 25
באנגליה לשנה 15 שילונג
באמריקה 3 1/2 דולר
כשאר הארצות לפי הערך הזה
כאמצעית הוולוטה דנמכה
חצי המטרה.
על המנויים להכניס במוקדם
את דמי הפנוי.
המיל: הסתדרות
אגודת ישראל
האחראי:
הרב עמרם כהניש בלוי
דפוס הריש צוקרמן ירושלים

מחיר חגליון 1 גרוש מצרי
מספר התלפון 461 Tel.
Palestine.
P.O.B.513, Jerusalem
Redaction, "Kol Israel"

VOL. VI JERUSALEM
FRIDAY 22 OCTOBER 1926

שנה ששית
יום ו' עש"ק פ' ורא י"ד מרחשון תרפ"ו
ע"ה ירושלים ח"י
מסרת אגודת ישראל:
לפתור ברות התורה והמכונה ארץ
השאלות השונות אשר תעלינה יום
יום על הפרק בחיי עם ישראל.

האיסור

בגליון זה מתפרסם איסור חמור מאד רבנותינו הגאונים
שלישיא בעה"ק על משחק כדור הרגל. דברי רבנותינו הם
במחלוקתם הם חיצונים רבנים ומנועים את גימ' הנפש
הם חכו בסבלות השחרון, התחננו, והוציאו את הקהל
פחתגשות היו בשמים שיבא הקץ להתעלולים האלה, אשר
הרימו ידם עד עיר הקדש על מרכז היהדות, על קדש הקדשים.
קיו שגם המופלגים ביותר אשר נחקו מליהם את עול
היהדות, אשר הפכו עיר לעברס, לא יתאכזרו ב"כ על השבת
על שופרי, על ארפת קדש ויסים יתכוננו בינה שלא פה
המקום, שצרכים להשאיר פנה אחת ליהדות העתיקה
המסורתית.

אבל חשבו וטעו, שלש שבתות היו כבר למרס רגלי
הדאומים האלה, שלש פעמים ננעץ חרב חלול השבת בלבה
של ירושלים ועוד ידם נטויה, עוד אין אומרים חשב, באי
כח המכבים נענו אמנם להחנות מן שלישיא, אם באו, אבל
רק מפני הכבוד, ובבואם עמדו במדרס, לא הוצילו חתונות
הגאון חוקן מן שלישיא, אשמה אונם משפט דפרי, ובפח
מה העיר, שהגם רחוקים מפני החרב מאד, ואמנם כל
רחוקים הם מחגיגת בעיר דב שומר של דב וקן בצרתו, לא
צר להם, ושפתי שפת הקדש וזה דהם לזרזם, חלול השבת
וישך בלא הפסק, ויפסק, ותוצאותיו מי יודע ואחריות מי
ישרנו, אנו מאמינים שירשיגם חרבה רק מפני שחללו זה
את השבת, שמו"שמעון הרבה מפני ששחקו בה בגדור
בשבת, מאמינים אנו בדברי חז"ל ואיפה מיה תבעתנו, אנשים
בבני ישראל תנוס-את-הגורל-על-עיר-הקדש-מאמנים
בהחרבה ח"י, ואנו אובדי עצות, ואנו רמי אונים.
אומרים שהמשלה אונה יכולה להעריב בעניני דת,
מבחינו על חשב חרף, אבל חזק אין לנו כבר שום תרומה
ונחת, האם יורדנו כל כך פלאים עד בכדי שקבוצה של
חבורים יתעללו בירושלים, ותלוצצו ברגשות אלהים ויהודים,
ישחקו על כאב לבם ועל מצעיהם האנושים והאנושים
היהודים האלה, יהיו מוילגים לגנבה? דווקא ומוכרים
האם יאמרו לנו עור הכח להשפיע את אנוחותינו ברבים, לחרים
קול ועקב אשר תחרים את אוננו הגולה, אשר תפחיר אותה
מרבצת, למען תפתח את עיני דראות כבלע את הקדש,
בשרוף ודי בני פריצי, שגט את שירותי הקוה, את עתיד
חיי, ונאם אין בכת ויחרות מנוחה לומר לשלכיהם הפשעיות
הרף, וזאם אין די להם בחורים חתני וחורחני אשר עש'
בכב בשא-עני-אחזק, פיה בשבת יחורא הנחלל, ועיניהם
צרח בקרן ויית וו' שער לא נחרבת, שערנו נאמן לקדושת
ישראל במדה ידועה.

ולא די להם בזה שחם עצמם מכריזים במחלוקת
ובמוכר על ההבשם אל תורה ישראל אלקיה, אז די להם
בעשותם בעצמם את כל העבירות היותר חמורות, אלא שהגם
מתאמצים לגוול מאחזנו גם את בנינו, את ילדינו, כל החתולה
של העברת המושק למרכז השבועות היהודיות חיי בכוונת
ישראל במדה ידועה.

ברכת צאתך לשלום

לידנינו הנכבד הרח"ו אהרן מייטאלבוים ח"י
הגנו מברכים אותו שיבוא למקומו בשלום, ויצליח
להרים ולהשיב את מוסדות היהודים שבירושלים ולפעול
שישלחו התקציב בכל חודש, ויזכר לראות בשבו ח"י את
שבת ציון בכ"א, אהוד הכמי ורבני הישיבות.

זמן הדלקת הנרות

ערב שבת
1-5 שעות שמשי
6-10 דאר
25-4

למדו את הדת היומי

אזהרה המורה

מאת רבנותינו הגאונים שלי"מא ראשי אלופי ישראל בעה"מ תוב"א.
חשכו עינינו ודאבה נפשנו לראות תעלולי פריצי, עמנו בשחקו של חוללות ופריצות במשחק כדור
רגל ורבים מבני הנעורים בשלו ונלכדו בפח יוקשים לבקר גם הם את המשחקים האלה, לראות בטחוח
הנוצות בהעלית על המוקד צניעות ומסר עם ישראל וקדושתו.
לדאבוננו הגדול ולחרפת עם ישראל הוסיפו להעלות חמה ולקנום גם בנשמת ישראל בקבעם את
משחק התעלולים האלה לשבתות ומעדי ה' וחלל השבת נורא על כל סביבותיהם, אי ישיגם שכך הוראות,
חז"ל אמרו לא חרבה ירושלים אלא על שחללו בה את השבת, ואנו צריכים ח"י להיות עדים על
חרבן עה"ק ע"י בנים כחשים אשר במסן ישראל יצאו לבשחננו, המתמרים לחיות בוגי הארץ.
בעיר נמצאים תועים חתושים שזעיתעים כאלה נחוצה לנו לבנין האומה וארצות, אורם
המאמין בדברי-חורק יורע שלא בחיל ולא בכח אנושי נישע, כיא ע"י התחזקות והתגברות בחורה
ובעבודת ה' תבוא הנאולה המקוה בעיה והמשחבה שהנאולה העתידית תהי ע"י כח ועוצם יד ונכוחה
נופנית היא מחשבת מניית ר"ל, אשר מקרה בידעה משובשת ע"י ספרים חצונים, מלך חפץ בחיים אינו
חפץ ברשעים שבחיהם קרואים מתיב.
כלב מצע ומורחת הגנו פונגם אל הכניס-הפרוצים האלה לבקש מהם לחום על עיר הקדש ויחרד
מעשות בקעים בחורה ודל-ולא-ויספו-לחזור במעשיהם חת קיוב פליטה הנשארת, והממרה ומשך
השתתף בזה הרי הוא מוציא את עצמו ככלל ישראל.

ומאת אחינו בני ישראל חרדים עם א ועם קדושו נאמיגם, הנו מבקשים שיוחם על נפשם ועל
ורעם ויתרחקו ממסחור קשת המפרצות האלה וחלילה להם אשר בשם ישראל יכונה ואשר רגלי אבותיו
עמדו על הר סיני לסייע ח"י קרו עוברי עבירה בשאם נפש במר ובמסע, וכל המשתדל לראות במשחק
הזה לא יזכה לראות בשחק המיועד של המחבים לישערתו.

בכת תוחם הגנו אסורים איסור גמור וחמור על כל אדם מישראל ללכת לראות
משחק זה של כדור רגל.
וחובה קדושת מוגלת על האבות והאמהות להזהיר את בניהם ובנותיהם להשגיח עליהם בעניא
מקוהא שלא יראו ולא ימצאו במשחק תעלועים זה ויסורו גא מעל-המגרשים האלה לבבתי קרוב איהם
מן איסוריהם-בשון-מקללות-המיועד של המחבים לישערתו.
ענינו משבת דארון חכך שלא שם חלקנו בהם ואשר בהו בעם ישראל למגורת חשמים, מלכת
כחלים גויי קדוש, ובמלות התשובה חיש ד-את תשועתו, וזכות נאולת שלמה בב"א.
בעתה כבב נשבר ונרכא ביום יא מרחשון פעה"ק ירושלים תוב"א.
יוסף חיים זאנענפעלד
מרבני ליב רובין
דוב צבי מרעקלשטין
יצחק במורחא ז"ל מרענקל
בידיא לכל מקחות האשגונים בעה"ק חרב.

בעד זאת השתדל למלאות את הבטחתכם לשמור ולהשמר
מחיל שבת ומחלול דרה.
התקפת ועד המכבי-החשמוני בנרן זה הן:
(1) כרטיסים ליהודים לא ימכרו בשבת.
(2) העשין על המגשר אסור בהחלט.
(3) מכירות כל דבר שהוא אסורה בהחלט.
(4) על החברים להשתדל ולהוציא את כל הנ"ל
בכל חק.

יוסף יקותיאל.

בעתות

גם אנשי הפירוש יהודים הם.

מכורפסט מודיעים שביום הכפורים שעבר פנו אנורות
ספרותיות אחרות מורבנות המקומות בבקשה שירשו
לאחרים מהמסמכים היהודים לכלי לצום ביום הכפורים
הזה, בין שלמחרת הצום עליהם להשתתף בהתחרות בין
לאומית שאי לדחותה. הרבנות ענתה שגם היהודי
הספוראי מוכרח להכנע לחוקי התורה, (דאר חיום גליון
כ"ג).

הערת המערכת — כנראה שרק בכורפסט הגאולאנית
מוכרת היהודי הספוראי להכנע לחוקי התורה, אבל לא
בירושלים בירת הביא לאומי.
בכור המועצה לעניני היהודים בקבונה.

המסמכה בטלה את המועצה לענינים הרחבים
היהודים שנוצרה ע"י הורה הקודמת במקום המאחרות
הקהילות, כל חברי המועצה היו אנשי אגודת ישראל (דאר
חיום גליון כ"ב).

הערה — ששן ושפתה, המועצה לענינים הדתיים
נחבטת, טוב, אבל מדוע לא הודיעו לפני התכנסתה שכל
חברי המועצה היו חברי אגודת ישראל, הוראה שלאחר
הפעשה.

ועדת הקהילות בוינא.

בחלק השני של נוסח עמוד ד"ר וינגרטיס על הצורך
להכניס רוח דמוקרטית בסרב הבחירות אל הקהלה, להקשין
את צנוות הגיל של הבחורים והנבחרים, לחת וכות בחירה
לנשים, כנגד חקונים אלה בסדר הבחירות מוחים הרבנים
חברי אגודת ישראל חתושים שאם יבחרו צעירים לפרנס
הקהלות יכניסו נסחם הריסה. (הארץ גליון 2172)

הערה — אנו רואים שבחוקת הקהלות שבכל חשולם
יודעים לעשות צנוות ע"י חק של הבחורים והנבחרים,
ורק בא"י הכל כשיים להבחר, וזמי הבגרות היותר
קודמים, 18 שנה, מספיקים להיות מנהיג קהלה היהודית
בירושלים ואין חושש להקביעה שיכניסו עמחם, אנו רואים
כמו כן שבוינא אין וכות בחירה לנשים, ורק אחיז וכת
זה.

ראוי להעיר שחברנים נשמעו לעצח ח' חפץ חיים'
וכא השתתפו בעדה זו (באורה ענין, פ' הארץ' שם).
הערה — ובגן ג' ח' חפץ חיים' במחברלים, וכל רבני
דומא נשמעים אליו בשפת המרד, ורק גאוי ארץ ישראל,
אם הם — אינם משתתפים עם החפשים חרי. הם בוגרים
ומסורים.

יהודים כי בבית מסר' השעונים והכושמים של הפירסא
יעקב וואלפא ובנו

ג'החדש סניף האמפיק

מכניסם וענינים משקפים ספרותיות-מורכבות ופשוטות
גמי פחורת הרופאים, בדיק נמרץ.
כמוצ מכירים משקף קרואה, משקף-דריה, ער

המספרים היותר גבוהים
מסגרות למשקפים: רובליי, סלעלול, ניקל, מכל
המיניס, כל מיני משקפים-מגן, מחזירים חבי נוחים,
כמוצ קוגים כל מיני כסף-חזה והבנים מובות (דיואמנון)
במחירים ירדים.
ירושלים רחוב יפו ג' 80

נרבו לקרן התורה

חורם של בית דין צדק לבד. מקהלות אשכנזים מעזהק ירושלם